

havende, der ere i København. Det er de eneste, som have Interesse i, at København har denne Særstilling. Dette er et Spørgsmaal, der har den allerstørste Interesse for Købstæderne, og jeg venter, at der er adskillige udenfor vort Parti, som dele vor Opfattelse i denne Henseende.

Da jeg nu er ved det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og hans Udtalelser, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger om Retsreformen og Venstres og Højres Stilling dertil. Det var stærkt kritiske Udtalelser, han fremsatte mod Procesreformen og det Forslag, den ærede Justitsminister har fremsat for Tinget, men vi mangle som tidligere en Paavisning af, hvad han vil sætte i Stedet som Erstatning for Nævningerne, hvad han vil foreslaa, som kan yde, hvad Nævningerne ville byde i Retning af Retsbetryggelse, navnlig for Underklasserne i Landet. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds som andre Højremænd udtaler sig meget skeptisk og lunkent og køligt overfor Spørgsmaalet om en radikal Reform af vort Retsvæsen. Det er ikke Overklasserne, som ere interesserede i Retsreformen, vore Overklasser lide ikke derunder. Vore Dommere ere udgaaede af Overklassen, de have deres Fordomme og Meninger. Vi se sjældent Overgreb mod rige Folk, men vi se hyppig, hvorledes Smaafolks Børn blive anholdte, satte i Arrest og dømt. Nu nylig blev en Dreng, der har paasat Ild paa Flakkebjerg, dømt til 8 Maaneders Forbedringshus. Naar ser man, at Overklassens Børn blive dømt? Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har som Repræsentant for denne Overklasse og som valgt af de rige Folk i den Kreds, han repræsenterer, ingen virkelig Interesse i at faa Retsreformen. Vi for vort Vedkommende vilde meget ønske, at Justitsministeren og Regeringen vilde sætte al mulig Kraft ind paa at besejre de Vanskeligheder, som Retsreformen vil møde baade i det andet Ting og ogsaa i dette Ting.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen), som forleden havde Ordet, roste Finansministeren for den udmærkede Finanslov og det brillante Resultat, der var opnaaet, og, henvendt til Socialdemokraterne, sagde han: Jeg havde egentlig ventet mig, at Socialdemokraterne vilde have takket Finansministeren, thi uden dette gode finansielle Resultat vilde vi ingen Vej kunne komme med de sociale Reforme: uden Penge, ingen social Reform. Jeg giver det ærede Medlem ganske

Ret, men jeg maa dog sige, at hvor der er en Villie, er der ogsaa en Vej. Havde der i tidligere Aar været Villie til at gennemføre radikale sociale Reforme, havde man ogsaa haft Midlerne. Man kan ikke undskylde sig med, at man ikke har haft Raad, Staten har altid haft Raad til at gennemføre sociale Reforme, men Lovgivningsmagtens Faktorer have ikke villet. Konservatismen har haft saa betydelig Magt i dette og navnlig det andet Ting, at alle Forsøg paa at gennemføre en radikal Lovgivning til Bedste for de gamle, de syge, for Børnene og de arbejdsløse, ere blevne stemte ned, ikke fordi Staten ikke har haft Raad dertil, men fordi man ikke har villet. Selv om det finansielle Resultat nu er bedre, end det maaske kunde ventes, saa betyder det egentlig ikke stort, det betyder ikke, at vi kunne komme langt videre, end vi ere, thi vi ville stadig møde den Indvending fra Højre, fra Konservatismens Side: Der er ikke Penge nok. Staten har ikke Raad. Vi Socialdemokrater have anvist Vej, samtidig med, at vi stillede vore Krav, vi have anvist Benyttelsen af de store Indtægter, som Folk virkelig have i dette Samfund, vi have paa Skatteomraadet krævet en stærkt stigende Skala for Indtægter, for Formue og for Arv, for at Stat og Kommune kunde blive i Stand til at gaa i Vej med de sociale Reforme. Vi have anvist Vejen og Midlerne samtidig med, at vi have stillet vore Krav.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), som skulde forsvare sig overfor Socialdemokraternes Angreb i den forløbne Sommer, var inde paa at nævne en Masse Poster og Konti paa Finansloven, der viste, hvor stort et Hensyn der blev vist mod de fattige. Ja, der er jo mange Konti og Poster, som kunne siges at komme de fattige og daarligt stillede i Samfundet til gode, men der er langt flere Konti og Poster paa Finansloven, som vedrøre den velhavende og velsituerede Del af Befolkningen, og som komme dem til gode. Naar det ærede Medlem anfører, hvad der gøres for Husmænd og Smaakaarsfolk paa Landet, og nævner de Bevillinger, der knytte sig dertil, er der langt større Bevillinger, der knytte sig til det store Land. Naar det ærede Medlem f. Eks. talte om Tilskuddene til Flakkebjerg og Landerupgaard, til Holsteinsminde og til forskellige Børnehjem og Opdragelsesanstalter og nævnte disse Summer, som for øvrigt ikke ere ret store, kun en Draabe i Havet overfor den store Opgave, der ligger for, saa